

големата частъ отъ учениците биле търговски синове, които порасле въ Карлово и рѣдко излазяле вжнъ изъ градътъ, рѣдко тие виждаше бѣлгарската природа, която оживлява сичкото същество на човѣкътъ и която отрезвлява неговиятъ умъ. Родителите са бояле да не направатъ турците нѣкое зло на дѣцата имъ и не пускале ги да излазятъ по вжнъ: бабите имъ разказвале приказници за самодивите, за седемте царици, за трите златни ябалки, за орѣхчето и пр.; дѣдовете имъ пѣле за Марка и за Стояна; а майките имъ и бащите имъ ги учили умъ и разумъ. У дѣцата са развивала фантазията, тие мислили да станатъ Марковци и Стояновци, да са биятъ съ Муса Кесиджия или съ арапинътъ и бѣрзале да растатъ и да изпълнатъ своите цѣли. Не такива планове са въртеле въ Ничовата глава: Ничо слушалъ отъ майката си, че трѣбать пари,